

Økonomi- og erhvervsministeren er trods dette forarbejde ikke i stand til i dag at give et principielt svar på, hvad man vil gøre principielt i forhold til en sådan dårlig lære.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes, det er utroligt at høre, at der nu kommer en flermandshær fra Socialdemokratiet og angriber regeringen på det principielle i det, der er sket. Det er jo det, vi egentlig hører her: Hvad kan vi principielt lære? Ja, vi skal lære, som fru Pia Gjellerup siger, af både de gode og de dårlige erfaringer. Det ligger fuldstændig klart. Men efter de oplysninger, jeg har modtaget, har Socialdemokratiet selv været med til at deltage i udformningen af det her materiale.

Der blev også spurgt fra hr. Keld Albrechtsens side: Hvornår stopper vi op? Hvornår sker der noget? Det, jeg er blevet oplyst om, er, at næste fase af udliciteringen sker i 2005, og det skal først være, når det, vi har i gang, kører ordentligt.

Kl. 14.00

Det vil altså sige, som det er blevet sagt, at man både skal tage ved lære af det gode og selvfølgelig også af det dårlige; det er jeg fuldstændig enig i. Men når man begynder at sætte spørgsmålstejn ved udlicitering generelt, når undersøgelse på undersøgelse, også under den tidligere regering, viser, at der er stor økonomisk effekt, og at man får brugt pengene bedst muligt, jamen så er det da helt klart, at det er en vej at gå fremover.

Jeg siger ikke, at det her er uden problemer. Denne her udlicitering har været ramt af mange problemer. Det er det, som ministeren, der er ansvarlig for området, håndterer på nuværende tidspunkt.

Så jeg vil gerne sige, at det der med, at man prøver på at skyde os i skoene, at vi har et område omkring jernbaner, hvor det overhovedet ikke kan lade sig gøre, og at man bare kunne have set på, hvordan det var gået i England, er som at sammenligne æbler og pærer. Vi må holde os til, at der er lavet et materiale, og det er det materiale, vi hele tiden må lære af fremover ved udliciteringer. Vi ser jo på trafikområdet, at når man taler om buskørsler, så har det jo ikke skabt de samme problemer.

Jens Peter Vernersen (S):

Det lyder jo ikke, som om økonomi- og erhvervsministeren sådan har lyttet meget til de

spørgsmål, der er stillet. Men jeg skal måske henvise til, at ministeren for et øjeblik siden under den forrige sag sagde: En beklagelig sag, man kan lære af.

Jeg håber så sandelig, at man vil lære så meget af denne her sag, at man i hvert fald, hvis man virkelig sætter tilsvarende udlicitering i gang, så tænker sig meget, meget grundigt om. Og må jeg, så en del i hvert fald ikke fejlagtigt står tilbage, så minde ministeren om, at det var den konservative trafikminister, der helt og fuldt udformede kontrakten, og den konservative trafikminister havde andre muligheder i den proces. Det er der vist heller ikke nogen som helst, der har anfægtet.

Lad mig så også sige, når man hører de der meget, meget hårdnakkede meldinger om, hvordan det her er forløbet, at trafikministeren jo gang på gang hele året, når der har været stille § 20-spørgsmål, har skrevet tilbage som svar: Jeg har fuld tillid til Arriva i denne her sag både under opstarten, under forberedelsestiden og under selve udførelsen. Det har ministeren skrevet hele året igennem. Der er ikke et sekund, der har været tvivl om, at ministeren har haft fuld tillid.

Så selv om man har haft den tillid, så kan det altså alligevel gå så galt, og så synes jeg ...

Formanden:

Ja, og så synes formanden, at taletiden er slut, tak for det!

Jens Peter Vernersen (S):

... at så er det vigtigt, at det principielle bliver afklaret.

Ole Vagn Christensen (S):

Nu fik vi at vide her, hvem det var, der havde taget den beslutning. Jeg kan så sige, at når jeg tog Arriva i Nordengland ind i billedet, så var det sådan set, fordi det var de synspunkter, der var kendt, da trafikministeren traf sin beslutning om udlicitering. Og det var også kendt, at der var en stor forbrugergruppe, som protesterede imod den service, der var dér.

Derfor handler det her ikke bare om udlicitering, det handler også om den håndtering, der efterfølgende har været omkring den udlicitering. Det, der jo er interessant, er, hvorfor man, når man var vidende om, hvordan forholdene var, så ikke har haft det ansvar, at man sådan set også ville følge op derpå, således at man kunne leve op til det, som trafikministeren sagde under samrådet, at på Thybanen ville man ikke opleve